

Erikoinen eka vuosi

Oleniusten lähettikirje 2/2021 – 10.4.2021

Rukousvastauksia moninkertaisesti

Edellisissä kirjeissämme pyysimme rukoilemaan, että löytäisimme seurakuntia, jotka haluaisivat tukea tekemäämme lähetystyötä. Tähän rukouspyyntöön vastattiin moninkertaisesti! Aivan viime päivinä olemme saaneet kuulla, että peräti kolme seurakuntaa solmivat yhteistyösopimuksen meidän kanssamme. Tervetuloa mukaan Soinin, Nurmijärven ja Mäntsälän seurakunnat! Yhteistyöseurakuntien löytyminen on erittäin tärkeä asia ja olemme siitä hyvin kiitollisia. Taloudellisesti, yksityisten lahjoittajien lisäksi, tukiseurakunnat ovat aivan avainasemassa, että tekemämme lähetystyö ylipäättään on mahdollista. Toiseksi on äärimäisen tärkeää, että seurakunnat näkevät tärkeäksi olla mukana yhteisessä lähetystehtävässä, jonka Jumala antoi koko kirkolle. Meillä on yhteinen ilosanoma koko maailmaan vietäväksi!

Ensimmäinen vuosi

Maaliskuun alussa tuli vuosi täyteen siitä kun muutimme Viroon. Tehtäväksemme saimme luoda ja vahvistaa nuoriso-, lapsi- ja seurakuntatyötä Etelä-Viron seurakunnissa. Miten tuo ensimmäinen vuosi meni? Erikoinen vuosihan siitä tuli! Tehdessämme vuosi sitten muuttoa, alkoi uutisia kiiriä Kauko-Idästä ja puolentoista viikon maassaolon jälkeen julistettiin Viroon poikkeustila koronapandemian vuoksi. Erikoisesta tilanteesta huolimatta saimme asetuttua kodiksi ja työ saatiin aloitettua. Ensimmäisen puoli vuotta Olli opiskeli viron kieltä ja syksyllä varsinaisen työn alkaessa kielitaito (Luojan kiitos!) alkoi olla sillä tasolla että asia tuli ymmärretyksi. Syksyllä Olli aloitti Pölvän seurakunnassa viikoittaiset nuortenillat ja nuorten bändikerhon.

Vuoroviikkoiset raamattuopetukset siirtyivät syksyn mittaan nettiin ja Olli sai saarnata Pölvän kauniissa keskiaikaisessa kirkossa noin kerran kuukaudessa. Salomen tehtävä näin aluksi oli olla pääosin kotona lasten kanssa, mutta hän otti myös vetovastuuta Pölvän seurakunnan pyhäkoulussa mahdollisuuksien mukaan. Salome kirjoittaa myös lasten lähettikirjeitä, jossa kerrotaan lähettilasten elämästä suomalaisille lapsille tehtävien kera. Alkuvuodesta oli lapsille yksi arvontakin. Koronarajoituksista huolimatta voisi sanoa, että työ saatiin hyvin käyntiin. Viroa on sanottu e-valtioksi ja heillä oli hyvät edellytykset siirtää seurakunnan toimintaa nettiin. Harmillista tosin oli, että ihmisiin ja paikkoihin ei ole voinut

24.2 juhlistettiin Viron itsenäisyyspäivää

tutustua täysin vapaasti, vaan koko ajan tämän vuoden aikana on pitänyt miettiä koronaturvallisuutta. Pyrimme näyttämään toiminnallamme myös esimerkkiä pitämällä annetuista rajoituksista kiinni. Suomalaisesta näkökulmasta käsin tämä ei ollut paikallisille ollenkaan itsestään selvää.

Yhdenlaiset evakot

Kirjoitteleme tätä kirjettä nyt Suomesta käsin. Muistamme hyvin miten edellisenä keväänä oli helppo vastata Suomesta tullessiin huolestuneisiin yhteydenottoihin, että ei hätää, täällä Virossa on parempi tilanne koronan suhteen kuin Suomessa. Vuosi myöhemmin Viron koronatilanne oli kääntynyt jopa maailman huonoimmaksi asukaslukuun nähden. Kun radiossa uutisoitiin, että nyt on viimeinenkin sairaalapaikka täynnä, teimme päätöksen lähteä Suomeen kunnes tilanne rauhoittuu. Olemme nyt neljättä viikkoa Suomessa ja mikäli tilanteen hyvä kehitys jatkuu, palaamme Viroon viikon kuluttua. Viron hallituksen vihdoon ja viimein julistettua uudet koronarajoitukset siirtyivät kaikki työtehtävämme nettiin. Näin ollen ei työmme Virossa kärsinyt Suomeen lähdöstä oikeastaan lainkaan, vaan samalla tavoin nettilähetys on kulkenut Suomenlahden ylikin. Pikemmin on ollut Salomellakin enemmän työrauhaa, kun lapset ovat viettäneet aikaa sukulaisten hyvässä hoidossa.

”Videotähdet”

Kun tuli tieto, että pääsiäisenäkin kirkot Virossa ovat suljetut, tuli Salomelle huoli lapsista, jotka eivät kuulisi pääsiäisen ilosanomaa. Näin pitkään muhinut idea valmiista nettipyhäkouluista toteutettiin nopealla aikataululla. Salome videoi Ollin tädin keittiössä pyhäkouluvideoita, joissa kerrottiin pääsiäisen tapahtumista, rukoiltiin ja laulettiin. Nämä videot tallennettiin Youtube-videopalveluun, virolaisen Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen (LNÜ) kautta. Esimerkiksi pyhäkouluopettajat, jotka eivät järjestä netissä pyhäkouluja, mainostivat näitä lapsille, joten videoita on katsottu jo nyt paljon ja lapset voivat katsoa niitä jatkossakin. Tätä työtä on tarkoitus jatkaa ja kehittää, jotta laadukasta luterilaista opetusta olisi pyhäkoululaislapsille saatavilla.

Pääsiäisen aika oli Ollille kiireinen. Pääsiäisviikon raamattuopetus päätettiin toteuttaa lyhyinä hartausvideoina jokaiselle hiljaisen viikon ja pääsiäispyhän päivälle. Nopeasti tullut suunnitelman muutos osoittautuikin yllättävän työlääksi, sillä yhdeksän videon tekeminen vei paljon enemmän aikaa ja vaivaa kuin yhden suoran lähetyksen tekeminen.

Nuorisotyötä Virossa ja Suomessa

Lisäksi Olli osallistui hyvän ystävämme ja Kenian lähettimme Jiska Gröhnin alkuun laittamaan projektiin, jossa kannustettiin päivittäisillä Instagram-videoilla suomalaisia nuoria lukemaan Raamattua paaston aikana. Projekti onnistui hyvin ja seitsemän

*Kuvakaappaus Pölvän
jumalanpalveluksen
nettilähetyksestä*

viikon ajan päivittäiset videot keräsivät keskimäärin hieman yli 100 katselijaa päivässä. Tällainen nopeasti ja varsin spontaanisti toteutettu nuorisotyön projekti laittoi pohtimaan kirkollisen nuorisotyön eroja Suomessa ja Virossa. Suomessa tällainen onnistui, sillä jo pelkästään Evankeliumiyhdistyksen piirissä on runsaasti motivoituneita vapaaehtoisia ja työntekijöitä. Virossa en usko, että tämä olisi ollut mahdollista, sillä sellaisia voimavaroja ei yksinkertaisesti taida olla olemassakaan. Viron seurakunnat toimivat hyvin pienillä resursseilla ja seurakunnan lapsi- ja nuorisotyö on ylellisyyttä, jos sellaista ylipäättäen on. On hieman haasteellista saada realistista kuvaa siitä, miten paljon lapsi- ja nuorisotyötä Viron seurakunnissa oikeasti on. Virolaisille näyttäisi olevan tyypillistä selittää omat asiat parhain päin. Esimerkiksi meille kerrottiin, kuinka eräässä ison kaupungin seurakunnassa on säännöllistä nuorisotyötä. Kysyimme sitten eräältä tuossa seurakunnassa toimivalta tuttavaltamme, millaista nuorisotyötä siellä sitten tehdään. Hänen mukaansa ei minkäänlaista. Ainakaan vuoteen ei ollut järjestetty minkäänlaista nuorten tilaisuutta tai toimintoa. Se laittaa miettimään, jos näin kerta on myös verrattaen hyvin pärjäävässä seurakunnassa. Jos lapsi- ja nuorisotyöhön ei panosteta, näyttää se kirkon tulevaisuudelle aika synkältä.

Sofia 4v. ja Olli

Koronarajoitusten myötä kevään nuortenillat siirtyivät nettiin. Onneksi nykytekniikka mahdollistaa varsin sujuvat kokoontumiset Zoom-palvelun kautta ja nuoret ovat löytäneet mukaan toimintaan. Meillä on ollut jo jonkin aikaa ideana saattaa aika ajoin eri paikkakunnilla asuvia nuoria Kaakkois-Viron alueella yhteisiin nuorteniltoihin. Nyt kun välimatkat eivät enää ole ongelma, laitoimme hynttyyt yhteen ja yhdistimme Pölvän ja Tarton Paavalin seurakuntien nuortenillat samaan Zoom-tapaamiseen. Pian saimme pyynnön, että voisiko nettinuorteniltoihimme tulla nuoria myös muiden alueiden seurakunnista ja aloimme mainostaa nuorteniltoja koko Viron seurakunnille. Meitä onkin nyt ollut koolla nuoria varsin monelta suunnalta pientä Viron maata. Samalla kun koronatilanne on rajoittanut, on se näin myös yhdistänyt uudella tavalla.

Etelä-Viron lapsityö

Nyt alkuvuodesta kokoontumisrajoitusten myötä pyhäkoulutkin siirtyivät nettiin, mikä on tuonut mukavasti osallistujia, jotka eivät aiemmin voineet tai uskaltaneet tulla paikanpäälle. Myös laulaminen ja askartelut sujuvat, kun maltetaan laittaa mikit välillä kiinni ja askartelumateriaalit on etukäteen etsitty valmiiksi. Kaakkois-Viron Vörun rovastikunnan lapsityön sihteeri muuttaa pois alueelta ja hänen paikkansa on avoinna. Tämän vapaaehtoisen tehtävänä on huolehtia alueen seurakuntien pyhäkoulunopettajista. Lisäksi hän järjestää yhteistyössä alueen seurakuntien kanssa lasten kesäleirin. Nämä leirit ovat koonneet paljon lapsia ja on hienoa, miten yhteistyötä voidaan tehdä. Salomea ehdotettiin tähän tehtävään ja se hänelle sopisikin, mutta rukouksissa on, että tehtävään löytyisi paikallinen vapaaehtoinen. Salomea voisi olla häntä tukemassa ja tehdä työtä yhdessä.

Pääsiäismunien koristelua mummolassa

Koti-ikävä ja mukavia aikoja

Kiristyneen koronatilanteen myötä Virossa suositeltiin ettei lapsia vietäisi enää päiväkotiin, jos ei ole täysin välttämätöntä. Pian 5-vuotiasta Sofiaa tämä harmitti kovin, sillä hän viihtyy hyvin Tarton pienessä kristillisessä päiväkodissa ja on löytänyt sieltä itselleen ystäviä. Meillä ei ole tällä hetkellä Suomessa mitään omaa paikkaa, joten olemme saaneet ja joutuneet olemaan evakko-aikaamme isovanhempien nurkissa Varkaudessa ja Klaukkalassa. Se on ollut tärkeää aikaa meille kaikille. Aika ajoin on tullut mieleen myös koti-ikävä; siis ikävä takaisin Viroon! Se kertoo ehkä jotain siitä, että olemme nyt asettuneet uuteen kotipaikkaamme. Vaan kyllä sielläkin puolella välillä iskee koti-ikävä Suomen suuntaan. Onneksi välimatka ei ole pitkä. Nyt korona-aikana matkustaminen on hieman työlästä testeineen ja karanteeniaikoinen. Sofian leikkikieli on vaihtunut Viroski, ja hän ymmärtää hyvin paljon, vaikka joskus arastelee muille puhumista. 1,5-vuotias Sointu porhaltaa jo kovasti siskonsa perässä ja opettelee ensimmäisiä sanojaan.

Sofia ja itse paistettu tikkupulla

Tyhjän haudan ilosanomaa eteenpäin

Pääsiäisen aika ja sen raamatuntekstien äärellä oleminen oli jälleen puhuttelevaa aikaa. Naiset lähtivät etsimään Jeesuksen ruumista, mutta kohtasivatkin tyhjän haudan ja ylösnousseen Herramme Jeesuksen Kristuksen. Kun naiset lähtivät juoksujalkaa tyhjän haudan suulta kertomaan eteenpäin ilosanomaa elävästä Jeesuksesta, lähti silloin liikkeelle liike, jonka tähden mekin nyt tässä olemme ja teemme sitä mitä teemme. Edelleen on ajankohtainen tuo ilosanoma, joka vapauttaa tänäänkin samalla tavalla ihmisiä kuin silloin kauan aikaa sitten. Pääsiäisen sanoman ytimessä on voitto vihollisista viimeisimmästä: kuolemasta. Se on sellainen yhdistävä tekijä, joka ylittää kaikki kulttuuri-, aika- ja valtorajat. Kaikkien ihmisten yhteinen ongelma on se, että täällä kerran kuollaan. Ja tuon ongelman Jeesus on ratkaissut!

Joh. 11:25–26: Jeesus sanoi: »Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko tämän?»

Tätä kuoleman voittaneen Jeesuksen asiaa me tahdomme olla viemässä eteenpäin Virossa. Virossa vain harva uskoo tuon omalle kohdalleen, ja monet eivät ole sitä kunnolla edes kuulleet. Meillä on kristinuskossa verraton perusta hyvälle elämälle, joka on täynnä toivoa, totuutta ja iloa. Toivomme ja rukoilemme, että moni virolainen lapsi, nuori ja aikuinen löytäisi sen omalle kohdalleen!

Olli Salome

Varkaudessa 10.4.2021

Rukousaiheita:

- Yhteistyö tukiseurakuntien kanssa
- Viron koronatilanne
- Netissä tehtävän työn tavoitavuus
- Nuoriso- ja lapsityön vastuunkantajille työkaluja
- Võrun rovastikunnan lapsityön sihteeri
- Kesäleirien suunnittelu

Haluaisitko olla mukana lähetytyössä? Jos haluat tukea Oleniusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Oleniusten rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228

Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Anna-Liisa Markkula anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 348 4645.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100